

ETIKOS KODEKSAS GYDYTOJAMS

Norvegijos medikų asociacija
pataisytas 1992 m.

T U R I N Y S

- I. Bendri principai
- II. Taisyklės, nustatančios gydytojų ryšius su kolegomis ir bendradarbiais

Priimtas 1961 m. ir paskutinį kartą pataisytas 1992 m., Norvegijos medikų asociacijos etikos kodeksas gydytojams yra įdomus savo nepriklausomybe nuo vyriausybinių suvaržymų, būdingų JAV kodeksams. Pavyzdžiui, Norvegijos kodeksas smerkia reklamą (I, §9). Kiti dėmesio verti punktai suteikia gydytojui teisę nesuteikti pacientams informacijos (I, §3) ir ragina gydytojus rūpintis savo sveikata (II, §3).

Toliau pateikiamos ištraukos iš Norvegijos kodekso.

I. Bendri principai

§1

Gydytojo pareiga - apsaugoti žmogaus sveikatą. Jis turėtų būti stropus ir sąžiningas atlikdamas savo profesijos užduotis ir padėti sergantiesiems atgauti ir sveikiesiems apsaugoti sveikatą.

* * *

§4

Išskyrus aukščiau išvardintus atvejus, gydytojas turi teisę atsisakyti gydyti pacientą, su sąlyga, kad pacientui yra prieinamas kito gydytojo gydymas.

§5

Tirdamas ir gydydamas gydytojas turėtų naudoti priemones ir metodus, nurodytus geros klinikinės praktikos taisyklėse. Jei tyrimas ar gydymas reikalauja metodų, kuriems taikyti gydytojui trūksta atitinkamų žinių ar įgūdžių, jis turėtų, jei tai įmanoma, pasirūpinti, kad pacientas gautų profesionalų gydymą.

§6

Gydytojas privalo nenaudoti metodų, kurie padidina paciento nereikalingą riziką. Bandant naujus metodus, turėtų būti atsižvelgta į paciento gerbūvį.

§7

Gydytojas privalo nenaudoti ar nerekomenduoti metodų, kurie yra nepakankamai išbandyti, ar kai nėra sukaupta pakankamos patirties juos taikant.

§8

Gydytojas privalo neslėpti gydymo metodų nuo kitų gydytojų ar nenaudoti nederamų nei vienam gydytojui metodų.

§9

Gydytojas privalo nereklamuoti medikamentų, vartojimo prekių ir metodų. Nuorodos profesiniuose mediciniuose straipsniuose, paskaitose ir pan., už kuriuos negaunamas joks piniginis uždarbis, nėra vadinama reklamavimu.

§10

Gydytojas turėtų imtis ypatingų atsargumo priemonių išrašant vaistus, nuo kurių pacientas gali tapti priklausomas.

§11

Gydytojas turėtų maloniai ir taktiškai elgtis su pacientais ir jų giminaičiais. Jis privalo neįsitraukti į asmeninius ar šeimos ryšius, išskyrus tuos atvejus, kai tokius ryšius pateisina paciento gydymas. Taip pat jis neturi siekti daugiau įtakoti pacientą ar jų gimines nei to reikalauja gydymas.

§12

Gydytojas atsargiai naudosis informaciją, kurią jis gauna atlikdamas profesines pareigas, net jei profesinis konfidencialumas nėra reglamentuotas įstatymo.

§13

Gydytojas privalo informuoti pacientą apie jo būklę, tačiau turi teisę, išsamiai įvertinus situaciją, neatskleisti informacijos, kuri, jo nuomone, būtų žalinga pacientui.

§14

Išskyrus apribojimus, išplaukiančius iš profesinio konfidencialumo reikalavimų, gydytojas turėtų giminėms teikti informaciją, susijusią su paciento liga, kuri, gydytojo nuomone, yra reikalinga ir naudinga.

§15

Gydytojas savo praktikoje turi deramai atsižvelgti į paciento turtinę padėtį. Nebūtini ar nereikalingi brangūs tyrimai ar gydymas neturi būti taikomi.

§16

Bendraudamas su sveikatos draudimo kompanijomis ir kitomis kompensuojančiomis gydymo išlaidas institucijomis, gydytojas turėtų būti tiek taupus, kiek tai suderinama su gera klinicine praktika.

* * *

§19

Kiek leidžia jo amžius, specializacija ir pan., gydytojas turėtų dalyvauti universiteto renginiuose, kurių tikslas teikti visuomenei medicininę pagalbą ir tuose veiksmuose, kurie laikomi būtinais palaikant visuomenės sveikatą.

II. Taisyklės, nustatančios gydytojų ryšius su kolegomis ir bendradarbiais.

§1

Gydytojas turi gerbti kolegas ir bendradarbius bei padėti, patarti ir vadovauti jiems.

§2

Gydytojas, kuris mato profesinius ar etinius kolegos ar bendradarbio pažeidimus, pirmiausia tai aptaria su tuo pačiu asmeniu. Toks aptarimas turėtų būti taktiškas, ypač su studentais ar besimokančiais gydytojais.

Jei toks aptarimas nebuvo pakankamai efektyvus, tuomet gydytojas turėtų pateikti medžiagą nusizengusio asmens viršininkui, Norvegijos medikų asociacijai ar kompetentingai sveikatos priežiūros institucijai.

Gydytojas, kuris mato kolegos ar bendradarbio ligos ar piktnaudžiavimo intoksikantais požymius, turi pasiūlyti savo pagalbą.

§3

Gydytojas turėtų rūpintis savo paties sveikata ir ieškoti pagalbos kai ji pablogėja.

§4

Gydytojas turi stengtis nekritikuoti kolegų ar bendradarbių esant pacientams ir jų giminaičiams, bet privalo visada teikti pirmenybę paciento interesams.